

Motion till riksdagen

1987/88:L718

av Ove Karlsson m. fl. (s)

om förbud mot import och försäljning av krigsleksaker

Krig är fruktansvärt. Hem, byar städer och hela länder skövlas och ödeläggs. Människoliv förintas eller förstörs. Krigets skador sträcker sig ofta generationer framåt i tiden. Med de mest avancerade förintelsevapnen kanske hela mänskligheten förintas.

Därför får inte krig vara någon lek. Krig måste tas på allvar. Mot den bakgrunden måste krigsleksaker kritiseras och fördömas hårt. Av den anledningen är det allvarligt att krigsleksaker för miljontals kronor ges till barnen.

En stor del av de krigsleksaker som – särskilt under julkommersen – översvämmar skyltfönster och varuhus, passiviserar barnen, hämmar deras spontanitet och skapar lust samt befäster reaktionära värderingar och traditionella roller.

För att få vinster utnyttjar den kommersiella leksaksindustrin och leksakshandeln barns behov av aktivitet och spänning på ett upprörande och hänsynslöst sätt. Medvetet bygger man vidare på en fördömsfull bild av människan: konflikter löses med aggressivitet och strid. Den starke har rätt att hävda sig på den svages bekostnad.

Att människor lemlästas och slaktas är ett förnekande av människans förnuft och känslor. Sverige för i alla sammanhang en hård kamp för att mellanfolkliga problem och konflikter skall lösas med fredliga medel, men vid jultid bägnar leksaksdiskarna under stridsvagnar, stridsflygplan, krigsfartyg och superhjältar.

Med hjälp av smart reklam och PR förs den här enfaldigt förenklade och negativa människosynen ut. Samtidigt skapar man behov av krigsleksaker och vidmakthåller efterfrågan.

Inte minst Unga Örnar har genom bl. a. kampanjer sökt rikta uppmärksamheten på att barn utnyttjas och indoktrineras på ett allvarligt sätt. Krigsleksaker är visserligen vinstgivande för fabrikanter och försäljare, men de har inget som helst positivt värde för barnen.

Vi måste alla reagera mot det utbud av krigsleksaker som förekommer, samtidigt som vi måste kräva andra pedagogiskt riktiga leksaker, som gör krigsleksakerna överflödiga i barnens behov av aktiviteter och spänning.

Vinstintressena är för starka för att föräldrar, organisationer eller samhälle skall nå gehör genom vädjande till importörer, tillverkare eller försäljare av krigsleksaker. Det enda som kan förhindra en fortsatt verksamhet är ett import- och försäljningsförbud.

Primärt är frågan om krigsleksaker en värderings- eller om vi så vill en politisk fråga.

Sverige har i FN och andra internationella organ arbetat hårt för nedrustning. Under tiden har det skett en kraftig upprustning av barnkammaren. Detta är en kvalificerad dubbelmoral. Vi kan inte arbeta för nedrustning och samtidigt öka inköpen av krigsleksaker. Vill vi ha fred, måste vi även avväpna barnen.

Samtidigt som arsenalen av krigsleksaker ökar blir det allt mer av videovåld och dataspel som förhärliagar kriget. Det krävs både lagstiftning och upplysning för att komma tillrätta med både krigsleksaker, videovåld och dataspel som förhärliagar våldet.

Mot. 1987/88

L718

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förbud mot import och försäljning av krigsleksaker.

Stockholm den 26 januari 1988

Ove Karlsson (s)

Ulla Johansson (s)

Gunnar Thollander (s)

Marianne Carlström (s)

Bengt-Ola Rytter (s)